

ת"פ 11063/02/22 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד א' ס'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 11063-02-22 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:
המאשימה מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות
באמצעות עוה"ד חן זערור
הנאשם א' ס'
באמצעות ב"כ עוה"ד ירון פורר

גזר דין

- הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן בגדרו 4 אישומים והורשע באיזמים - 2 עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו.
- כתב האישום המתוקן ובתמצית.
3. כמתואר באישום הראשון ביום 29.1.2022 או סמוך לכך הגיע הנאשם לדירה בה התגורר עם רעייתו (להלן: המתלוננת) ושלושת ילדיהם ב-----, לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים. באותן הנסיבות התגלע ויכוח בין הנאשם ובין המתלוננת במהלכו אמר הנאשם למתלוננת כי היא אוהבת את כולם מלבדו. כאשר המתלוננת ניסתה להרגיע את הנאשם, האחרון תפס בפניה בעודה שוכבת במיטה ואיים עליה באומרו "תזהרי ממני". עקב כך עזבה המתלוננת את הדירה עם ילדיה ועברה להתגורר בדירת הוריה.
4. כמתואר באישום השני ביום 30.1.2022 בשעה 20:30 שלח הנאשם אל המתלוננת הודעה בזו הלשון: "זה א' אנחנו עוד נתראה, למה את עושה לי את כל זה... את עוד תצטערי על זה.. אנחנו ניפגש". באותו היום ובשעה שאינה ידועה במדויק גרם הנאשם נזק במזיד עת חתך את חוטי החשמל של המזגנים, המחשב והטלוויזיה, חתך את הספות בדירה וגרם נזק לדלת הבית. בהמשך ניגש לחדר העבודה של המתלוננת, נטל פאות, תוספות שיער, מסכות ומוצרי שיער השייכים למתלוננת וזרק אותם לפח. באותן הנסיבות כתב הנאשם על פתק "זה רק התחיל".
5. כמתואר באישום השלישי ביום 31.1.2022 בשעה שאינה ידועה במדויק אך עובר ל 07:30 הגיע הנאשם לדירת הוריה של המתלוננת שם שהתה האחרונה עם הילדים, לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים ובעודו אוחז בסכין בתוך שרוול חולצתו ובכיסיו אזיקונים וסלופים. באותן הנסיבות פתח אחיה של המתלוננת את דלת הדירה, הנאשם ביקש להיכנס ולפגוש את המתלוננת אולם האח חסם את דרכו פנימה. באותן הנסיבות הבחין האח בסכין, תפס את ידו של הנאשם וביקש ממנו להרפות אחיזתו בסכין. הנאשם התנגד למעשה זה ואמר "עזוב אותי". בהמשך תפס האח בידו של הנאשם והורידו לאורך גרם המדרגות על מנת להרחיקו תוך שהנאשם מתנגד.

6. כמתואר באישום האחרון ביום 5.2.2022 בשעה 21:00 או סמוך לכך התקשר הנאשם מטלפון המצוי בתא המעצר למתלוננת ואמר לה לבטל את תלונתה וזאת בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלמות נפשה וכן הפגיעה בקניינה. הודגש כי ישנו צורך בהחמרה בענישה בעבירות אלימות במשפחה לצורך הרתעת היחיד והרבים. עוד בטיעוניה סקרה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה בכל אחד מארבעת האישומים, בראשון, הנאשם איים על המתלוננת תוך שהוא אווז בפניה ובעודו תחת השפעת אלכוהול. במקרה השני שלח הודעה מאיימת, גרם נזק רב לרכושה של המתלוננת והותיר לה פתק בו מזהיר אותה מפני הבאות ולצורך להמחשה הפנתה לתמונות הנזק והפתק שהותיר אחריו הנאשם (ע/ת1). במקרה השלישי הגיע הנאשם לבית הוריה של המתלוננת לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים אווז בסכין, איזולירבנד ואזיקונים. בהקשר האחרון, סבורה המאשימה כי על אף שיוחסה לנאשם עבירה של החזקת סכין בלבד, יש לקבוע כי ייתר החפצים אותם החזיק נועדו למטרה אחת ויחידה לפגוע בשלמות גופה של המתלוננת. והדגישה כי למרבה המזל בשל מעורבותו של האח האירוע לא הסתיים בתוצאות חמורות יותר והנאשם הורחק מן המקום. ובמקרה האחרון, החמיר הנאשם לעשות כאשר פנה למתלוננת מבית המעצר ודרש כי תבטל את התלונה.

8. המאשימה הפנתה לנזק הרב שהסבו מעשיו של הנאשם למתלוננת וילדיה, כפי העולה מעדותה בבית המשפט, הם נאלצו לעזוב את ביתם ומיום האירוע חיים בפחד וחשש מפניו של הנאשם. חשש אשר החמיר לנוכח פנייתו של הנאשם למתלוננת מתוך הכלא.

9. מטעמים אלו ומכיוון שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים וכלפי אותה המתלוננת, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד שייתן ביטוי לריבוי האירועים וחומרתם, 18-36 חודשים ותמכה עמדתה בפסיקה.

10. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, נטען כי אמנם אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אך לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו ובהעדר שילוב בהליך טיפולי מותאם לצרכיו אין לתת לכך משקל רב. לפיכך ובהינתן ההודאה ולקיחת האחריות, ועמדת המתלוננת, ראוי כך לדברי המאשימה, להשית על הנאשם עונש שלא יפחת משנתיים ימים ועונשים נלווים.

11. בא כוח הנאשם טען כי המאשימה מבקשת מבית המשפט לגזור את הדין על בסיס תיאוריות שאין להם אחיזה בכתב האישום המתוקן ובניגוד להוראות הדין. בתוך כך נטען בניגוד לטענת המאשימה באישום הראשון לא הורשע בעבירה של תקיפה סתם אלא בעבירה של אימים וגם זו אינה ברף חומרה גבוהה, והתמצתה בכך שהנאשם אחז בפניה של המתלוננת ואמר לה תזהרי ממני. כן הפנה לכך שבאישום השלישי יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סכין בלבד, ייתר החפצים שהחזיק הנאשם ובהם אזיקונים וסרט הדבקה משמשים אותו במקצועו, אינם אסורים בהחזקה והטענה כי התכוון לעשות בהם שימוש כדי לפגוע במתלוננת חסרת שחר.

12. בא כוח הנאשם אינו מקל ראש בנזק שהסבו מעשיו של הנאשם למתלוננת ולילדיה אך ביקש להתייחס לכך בזירות המתחייבת שכן דבריה של המתלוננת אינם מגובים באסמכתאות כנהוג וכמקובל. בדומה למאשימה עתר בא כוח הנאשם לקביעת מתחם עונש אחד לכלל מעשיו של הנאשם אך מקל בהרבה בין 8-18 חודשים. עמדתו תמך בפסיקה.

13. בא כוח הנאשם הוסיף ועמד בטיעונו על הנסיבות אשר מצדיקות לטעמו קביעת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, ובהם מנה את גילו של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, עובר למעצרו עבד למחיתו באופן מסודר ומצוי חודשים רבים ולראשונה בחייו, במעצר. לדבריו, התנהלותו של הנאשם אינה מאפיינת את חייו והתנהגותו

בדרך כלל. זאת ועוד, לטעם ההגנה הודאה ולקיחת אחריות, אשר חסכה זמן שיפוטי, צריכה לקבל ככלל ביטוי ממשי בגזר הדין ובפרט במקרה דנן שהיה בה לחסוך את עדותה של המתלוננת ויותר בני המשפחה.

14. מטעמים אלו, כך לדברי בא כוח הנאשם, ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יעלה על תקופת מעצרו.

15. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר את הדברים הבאים: "אני עצור כבר 8 חודשים. אני מצטער על המעשים שעשיתי ואני מתנצל בפניה ובפני כל מי שנפגע זו לא הייתה הכוונה שלי. אני עכשיו במקום אחר כשאני במעצר, חשבתי על זה, עשיתי חושבים, אני ממש מצטער". והוסיף כי "הייתי ברבנות לבד, בלי עורך דין. אני מוכן לתת לה גט שיהיה בהליך משפטי מסודר. אני מבין שהדברים שאמרתי יכולים להשתמש בהם בבית הדין הרבני וזה בסדר".

דין והכרעה

16. אפתח פרק זה אומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד לכלל האישומים מקובלת עליי. עסקינן בסדרת מעשים המתרחשים בסמיכות זמנים זה לזה והם בוצעו כלפי המתלוננת. אישומים 1-3 בעלי אופי דומה והאישום האחרון מהווה המשך ישיר למעשיו של הנאשם כאשר האחרון מבקש מן המתלוננת לבטל את תלונתה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

קביעת מתחם העונש ההולם

17. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה ורכושה וזכותה לשלוות נפש ולתחושת ביטחון. עבירות אלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשי אלימות אלו בענישה משמעותית ומוחשית.

19. ראו רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

20. ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקורבניהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט

זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבית-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקורבניהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.

21. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. כן אבהיר כי חלק מהמקרים שיובאו להלן חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם וחלקם פחות. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין במגמת החמרה ברורה בעבירות אלו בפרט במקרים בהם מדובר ברצידיביסטים ונעדרי אופק שיקומי. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו:

22. רע"פ 7887/20 עבאדין נ' מדינת ישראל (20.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות שבוצעו כלפי רעייתו בחמש הזדמנויות שונות. באירוע הראשון היכה הנאשם בגבה ולחץ על חזה, בעט ברגליה וסטר לה. באירוע השני נשך אותה ביד, בעט ברגליה, סטר לה, השליך אותה לעבר הספה עד שברחה מפניו והסתתרה בחדר השירותים אז המשיך לאיים אליה, כשיצאה בעט בה וסטר לה. באישום השלישי צבט את ידה, תפס בשערות ראשה, איים עליה. באישום הרביעי גרם לנזק לרכושה (כלי איפור וארון זכוכית) וגם באישום החמישי סטר לה. נקבע מתחם ענישה 6-18 חודשי מאסר. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשים. בקשת רשות לערער נדחתה.

23. רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג וזאת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. באירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה מכת אגרוף בראשה וגרם לשריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. במקרה אחר אחז בגרונה בשתי ידי, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. במקרה נוסף סטר לה בפניה, ובאירוע תקיפה נוסף משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה

על צווארה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו (הוצג על ידי ההגנה).

24. רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (23.1.2017) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בתקיפת בת זוג, איומים, פציעה והיזק לרכוש במזיד. במספר הזדמנויות שונות, תקף הנאשם את רעייתו, משך בשערות ראשה והטיח את ראשה בשפת הכביש, ירק עליה, חנק אותה, הכה בפניה, הכה מכת אגרוף בבטנה, כיבה סיגריה בוערת על גופה, איים עליה בעודו אוחז בסכין, שבר את הטלפון הנייד שלה וקרע את בגדיה. נקבע מתחם ענישה אחד לכל המעשים בין שנת מאסר ועד שנתיים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה. ערעור ההגנה התקבל, הנאשם זוכה מחלק מהאירועים והעונש שנגזר עמד על 40 חודשי מאסר. בקשת רשות לערער נדחתה.

25. עפ"ג 10262-09-21 מדינת ישראל נגד קידנה (5.10.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהתפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם התפרץ לבית פרודתו ואם ילדיו, בכך שפתח את דלת הדירה באמצעות מפתח אותו שכפל, נכנס לדירה, התחבא מתחת למיטה ובשלב מסוים הופיע לפתע מול המתלוננת, משך אותה בשיערה, הושיב אותה על הספה בדירה שאל מדוע הרתה לאחר. בהמשך היכה אותה במכת אגרוף וסטר לה כתוצאה מכך דיממה מאפה על בגדיה וכן איים עליה כי יהרוג אותה ויתאבד בין השאר באמצעות סכין שאחז בידו. למחרת היום מצאה המתלוננת מתחת למיטה גרזן. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה בין 10-24 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 12 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל תוך שנקבע כי העונש שהוטל בבית המשפט השלום אינו נותן ביטוי לחומרת מעשיו של הנאשם ואין בו להעביר מסר מרתיע. לנוכח העובדה כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, בית המשפט דן את הנאשם ל-17 חודשי מאסר בפועל ויתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

26. ע"פ 9645/17 פלוני נ' מדינת ישראל (7.5.2018) - הנאשם בעל עבר פלילי תקף את אשתו במספר הזדמנויות. באירוע אחד משך אותה, דחף אותה על המיטה בניגוד לרצונה, השכיבה על בטנה, לחץ על ראשה ועל בטנה וחיכך את איבר מינו בגופה. באירוע השני היכה אותה בפניה ומשברחה לכיוון הרחוב, רדף אחריה ומשך אותה אל תוך הבית והיכה אותה פעם נוספת. באירוע שלישי בעט ברגלה ובפניה. וברביעי, אחז בצווארה והטיח את ראשה בארון המטבח וכתוצאה מכך נגרמו חבלות בצווארה. באירוע החמישי המתלוננת ברחה מהנאשם ונעלה אחריה את הדלת, ובתגובה פרץ הנאשם את דלת החדר והיכה אותה באמצעות אגרופיו ובאמצעות חלק ממשקוף הדלת ועקב כך נגרמו לה חבלות בידה. בשלושה אירועים נוספים היכה את ילדיו. נקבע מתחם ענישה בין שנה וחצי ועד ארבע שנים. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

27. תפ 33618-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (24.3.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בחמישה אישומים בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפת קטין על ידי אחראי - 2 עבירות, כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד וזוכה מאישום אחד. נקבע מתחם ענישה 18-45 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

28. תפ 37708-06-21 מדינת ישראל נ' גיא דמארי (16.3.2021) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם של בן זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, פריצה וחבלה ברכב. הנאשם נהג באלימות פיזית ומילולית כלפי בת זוגו בהזדמנויות שונות. במקרה אחד איים על המתלוננת שנהגה ברכב באותה העת באמצעות מברג, גרם לנזק ללוח המחוונים של הרכב. המתלוננת ניסתה לברוח מפניו של הנאשם אך הוא רדף אחריה, המשיך להכותה ועקב כך נגרמו לה סימנים אדומים בחלקי גופה ושפתיה התנפחו. במקרה שני פרץ לרכבה של המתלוננת ונטל מתוכו חפצים וגרם לנזק. במקרה השלישי תקף את המתלוננת במקום ציבורי, הכה בפניה

ועקב כך נגרמו שטפי דם מתחת לעיניה. ובמקרה האחרון חנק הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באמצעות מברג. נקבע מתחם ענישה 18-36 חודשים ובית המשפט גזר על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית (ערעור ההגנה עומד ותלוי).

29. ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' בן דוד אוחיון (2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם - בן זוג ואיומים, במהלך וויכוח, הנאשם קילל את המתלוננת, ירק בפניה, נטל מצית וקירב אותה לעברה, בהמשך תפס בשיערה והורידה ארצה, הוא הטיח אותה בקיר ואמר לה: "אני יודע שזה הסוף שלנו, היום אני גומר אותך, תביאי לי את המפתח של האוטו, תביאי לי את הטלפון, תביאי לי את הכרטיס אשראי", הוא קרע את חולצתו וגרם לה במעשיו שריטה מעל מרפק ימין. בית המשפט קבע מתחם ענישה 8-18 חודשים, וגזר את עונשו של הנאשם, בן 40, אב לילה בת 19, בעל עבר פלילי ומאובחן כסובל מבעיית התמכרות לסמים, ל- 11 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

30. ת.פ. 8500-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.11.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי ישן, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום האוחז בחובו חמישה אישומים בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות ותקיפת קטין בידי אחראי - 2 עבירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה מדורג ביחס לכל אישום ואישום בנפרד בהתאם לחומרתו, כאשר הרף התחתון בכל אחד מהם מתחיל במספר חודשי מאסר וברף העליון מסתיים בשנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם שהודה וחסך את עדות המתלוננת, הביע חרטה, 13 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

31. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה המקובלת, אוסיף כי הצדדים הפנו למקרים רבים נוספים אך לא מצאתי כי הם דומים באופן מובהק למקרה שלפניי. על מנת שלא להלאות אומר בתמצית כי מדובר בדרגות חומרה שונות ורובם עוסקים במקרה בודד ובחלק מהמקרים דובר על נאשמים שעברו הליך שיקומי, כל אלו, שלא כמו בעניינינו. פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים מלמדים ביתר שאת על המנעד הרחב בענישה וההחמרה בענישה בעבירות אלימות במשפחה בפרט בעניינם של רצידי וויסטים ונעדרי אופק שיקומי. מכל מקום, יש לזכור כי בסופו של דבר מדיניות הענישה הנוהגת היא פרמטר אחד בלבד ממכלול שיקולים שבית המשפט שוקל בבואו לקבוע את גבולות מתחם העונש ההולם.

32. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם פגע במי שהיא רעייתו ואם ילדיו, ובזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ולביטחונה. עסקין במסכת אירועים אלימה שהתרחשה בפרק זמן קצר באופן יחסי של מספר ימים אך הנאשם הפר בן רגע את האמון ששרר בין בני הזוג והטיל פחד ואימה על המתלוננת, וניכרת מגמת הסלמה במעשיו.

33. האישום הראשון הוא המוקדם מבחינה כרונולוגית מבין האירועים. הנאשם במהלך ויכוח עם המתלוננת וכשהוא תחת השפעה של משקאות אלכוהוליים איים עליה בכך שתפס בפניה ואמר לה "תזהרי ממני". דא עקא, בניגוד לטענת המאשימה ועל אף שלכאורה נלווה לאיום אקט פיזי ומגע בפניה של המתלוננת, לא מיוחסת לנאשם בהוראת החיקוק עבירה של תקיפה. מעשה זה שבאותה העת לא אפיין את התנהגותו של הנאשם בדרך כלל, הותיר את המתלוננת מפוחדת ומבוהלת עד כי הרגישה צורך לעזוב את ביתה עם ילדיה הקטינים ועברה לבית הוריה, עד יעבור זעם.

34. כמתואר באישום השני יום למחרת, משהבין הנאשם כי בכוונת המתלוננת לעזוב אותו, הוא שלח לה הודעה בעלת תוכן מאיים. אמנם לרוב אישומים המושמעים בטלפון או בהודעה הם פחות חמורים מאלו המושמעים פנים מול פנים, אך הדבר אינו נכון במקרה זה. הנאשם ביקש להמחיש את רצינות כוונותיו ובמטרה להבהיר למתלוננת מה עלול להיות גורלה באם תמצא לנכון להיפרד ממנו, חתך הנאשם חוטים של מזגנים, מחשב וטלוויזיה, וכן חתך את הספות בדירה וגם גרם נזק לאחת מדלתות הבית. ולאחר מכן כאקט משפיל ומבזה נטל את חפציה האישיים של

המתלוננת המשמשים אותה בעבודתה והשליך אותם לפח. ואחר כל אלו הותר אחריו פתק ועליו כתב "זה רק התחיל". מהתמונות (ע/1) אפשר ללמוד עד כמה התקשה הנאשם לווסת את דחפיו האלימים ומבלי להקדיש מחשבה לפגיעה הקשה במתלוננת ובילדיו, זרע אחריו הרס וחורבן.

35. כמתואר באישום השלישי, הנאשם סרב לקבל את העובדה כי המתלוננת אינה חפצה בקרבתו, יום למחרת, הגיע למקום הימצאותה בבית הוריה לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים ובשרוול חולצתו החזיק בסכין, כן היו בחזקתו אזיקונים וגליל של דבק סלטייפ. הנאשם התעקש להיכנס לתוך הדירה ולפגוש במתלוננת, אך אחיה בתושייה רבה, הבחין בסכין והרחיק את הנאשם בכוח מבית המגורים ומנע מפגש במתלוננת. התנהגות זו המהווה המשך ישיר לאיומים שהושמעו יומיים קודם לכן, החזקת הסכין באופן המאפשר שליפה מהירה לצד שימוש לרעה באלכוהול המהווה גורם מפחית עכבות, מגביר עד מאוד את הסיכון להתממשות האיומים, ואין צורך לומר כי פוטנציאל הנזק הוא רב. עוד בהקשר זה, המאשימה סבורה כי הצטיידות הנאשם באזיקונים ובדבק סלטייפ נועדו גם לסייע לנאשם להוציא מהכוח אל הפועל את איומיו הבוטים. כך גם סבורה המתלוננת. ואולם, המאשימה באישום זה ייחסה לנאשם עבירה של החזקת סכין ובעבירה זו גם הורשע. המאשימה לא הוכיחה כי ההחזקה בדבק הסלטייפ ובאזיקונים נועדה למטרה שאינה תמימה והדבר איננו בבחינה עובדה מוסכמת על הצדדים. ההפך הוא הנכון. הנאשם טען כי החזיק בחפצים אלו לצורכי עבודתו, הא ותו לא.

36. כאן המקום להזכיר כי משהוצג הסדר טיעון דיוני והוגש כתב אישום מתוקן לבית המשפט והוכרע דינו של הנאשם, משמעות הדבר כי לא נותרו עוד מחלוקות עובדתיות להכריע בהן. בית המשפט בשלב גזירת הדין מוגבל למסכת העובדתית עליה הסכימו הצדדים, דהיינו, כתב האישום המתוקן. לצד זאת, אם היה מובא כחלק מההסדר הטיעון שמטרה פסולה עמדה מאחורי החזקת חפצים אלו, ללא ספק היה מדובר בנסיבה לחומרא.

37. לכל אלו נצרף את האישום הרביעי, ממנו עולה כי הנאשם לא נרתע מקיומו של ההליך הפלילי, שם את צרכיו האישיים לנגד עיניו ובהתעלם מהעובדה כי המתלוננת אינה חפצה בקשר עמו, תוך ניסיון להשיג רווח אישי, התקשר אליה וביקש כי תבטל את התלונה. מעשה שנועד לשבש הליכי משפט הוא חמור וכאשר מבוצע מתוך כוונתו הכלא הרי חמור בהרבה.

38. הנאשם נותן את הדין בעיקר בגין עבירות איומים, ולמרבה המזל הוא לא פעל למימוש איומיו ולא פגע באופן פיזי במתלוננת, אך הפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות, אינה מבוטלת. ופעמים רבות עבירות כגון אלו בהן הורשע הנאשם הן תמרור אזהרה מפני ביצוען של עבירות אלימות חמורות יותר.

39. אין צורך לשער או לדמיין את האימה והפחד שאחזו במתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שכן זו העידה בבית המשפט ותיארה את המעשים שהותירו הרס וחורבן בבית. לתחושתה הנאשם הצטייד באזיקונים, חבל לתלייה ודבק מסקנטייפ למטרה אחת ויחידה - לרצוח אותה. ניכר כי היא חווה תחושות פחד, ולדבריה כך גם ילדיה בגילאי 15,9 ו-4. במהלך העדות, התעמתה המתלוננת עם הנאשם ודרשה כי יספק תשובות להתנהגותו הבריונית והמכוערת. ניכר היה כי גם היום חוששת מפניו של הנאשם, ומפחדת שלא תוכל להגן על ילדיה לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר. המתלוננת שיתפה כי זוכה לתמיכה מקרב בני משפחתה וחבריה, החלה לקדם הליכי גירושין אך הנאשם הסתייג ממהלך זה. עוד שיתפה כי נעזרת בגורמי הרווחה, היא נוטלת טיפול תרופתי וגם ילדיה משולבים בטיפול.

40. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם 8-20 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

41. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של

הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לא לחוק העונשין) כדלקמן:
42. הנאשם יליד 1987, נעדר עבר פלילי, עובר למעצרו עבד באופן מסודר במפעל ייצור, מצוי במעצר מיום ביצוע העבירה, הוא אינו משולב בטיפול ואי אפשר להצביע על אופק שיקומי.

43. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה חסך זמן ציבורי יקר וחשוב מכך חסך הצורך בשמיעת עדות המתלוננת ובני משפחתה. בדברו האחרון פנה הנאשם במישרין למתלוננת אשר כאמור נכחה באולם בית המשפט וביקש את סליחתה. עוד במעמד זה, הסיר התנגדותו להתגרש וניאות לתת למתלוננת גט. יש במעשה זה לחסוך מן המתלוננת הליך מורכב ורווי מתחים בבית הדין הרבני וגם בו ללמד על כי הבעת החרטה כנה. דומני כי אקט זה של לקיחת אחריות לצד ההבנה וההפנמה הקשר הזוגי הסתיים, הוא בעל משמעות, ועשוי לקדם את הליך הנפרדות בין הנאשם ובין המתלוננת, ויש לקוות שיהא בו להשיב לאחרונה ולו במעט את הביטחון והאמון שאבד לה וייתן לה ההזדמנות לשקם את חייה. בנסיבות אלו, להודאה ולקיחת אחריות ישנו משקל רב ויש לתת להם ביטוי בגזר הדין.

44. מעשיו האלימים של הנאשם אשר הטילו פחד ואימה על המתלוננת, מחייבים הטלת עונש מוחשי וממשי שיהיה בו כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. למותר להזכיר את חובתו של בית המשפט להגן על קורבנות אלימות בכלל ועבירות במשפחה בפרט ואת החומרה היתרה במעשי אלימות של גבר כלפי בת זוגו ואם ילדיו.

45. תוצאה

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנת מאסר בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע ;

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;

ד. פיצוי למתלוננת - ע.ת 1 בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו עד לא יאוחר מיום 1.1.23.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק .

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"ג, 02 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.